

వెధివి గొడవి

'వ్రాగమలా తువ్వాలేదీ' అని కేక వేశాడు ఆనందరావు.

"స్నాండుమీన వుండాలండీ" అని తిరిగి కేక వేసింది పెరట్లో బాబిగాడికి వాళ్ళు నలుస్తూ క్యాలమల.

"ఎక్కడుండో ఏవిటో, గంటనేపట్టించి వెతుకుతున్నాను ఎక్కడా అవుపించదు వెధవ గొడవాని" అంటూ చిరాగ్గా మళ్ళీ గది అంతా కలియవెతకడం మొదలెట్టేడు ఆనందరావు.

"ఆనందిరావు గారూ" అని వీధి లోంచి కేక.

"ఎవరు వారు?" అని విసుగ్గా అంటూ గది గుమ్మంలోంచి వీధి గుమ్మంకేసి చూశాడు ఆనందరావు.

"ఓ...నువ్వు బ్రదర్ మంచి ట్రైముకే వచ్చేవ్ మరోసారి కనిపించు"

"అబ్బే మీకు జ్ఞాపకం చేద్దామని వచ్చాను. ఈ సారి తిప్పకుండా యింటి పన్ను కలెక్టర్లొద్ద సుమండీ కమీషనరు చూపాడ కారాలు మిరియాలు నూరు తున్నాడు" అంటూ మర్యాదగా జారి పోయాడు బిల్లుకలెక్టరు.

"ఇందాకా బాబిగాడు తీసేడు నాన్నా. అది చుట్టబెట్టుకుని 'నేను నాన్న గారిని' అంటూ తిరిగేడు. వాడేం చేసేడో మరి" అంది పద్మ.

"వాడి తస్మాదియ్యో, ఏంరా బాబిగా ఏం చేసేవురా నా తువ్వాలే?" అంటూ పెరట్లోకి వెళ్ళేడు ఆనందరావు.

సగం వలిచిన వొంటితో తన చేతికి అందకుండా ఏడుస్తూ పారిపోతున్న బాబి గాణ్ణి తరమటం చూసేసి ఆనందిరావు కేసి ఒక్కచూపు చూసి విరగబడి నవ్వింది క్యాలమల.

"అనేమిటండీ నడుముకు చుట్టబెట్టుకుని ఇల్లంతా వెతుకుతున్నారూ!"

"అవును నాన్నా మరి ఇందాకా బాబి గాడిని ఆడించేటప్పుడు కట్టుకున్నావు కదూ" అంది పద్మ.

"ఊ...మహాచక్కగా జ్ఞాపకం చేసేరు. ఏమిటి క్యాలమలా చిన్న పిల్లలా ఆ నవ్వులు. ఒసేవ్ పద్మీ ఆ వెకిలి నవ్వులు

మాస్తావా వీవు చిట్లగొట్టించమంటావా? నీళ్లు కాసేయేమా చూడు "క్యాలమలా" అన్నాడు ఆనందరావు.

క్యాల: ఇవాళ దాసిది రాలేదు. ఇప్పుడే పొయ్యి అంటించాను. కాస్తేపుండండి.

ఆ: బాగుంది వరస ఆవతల ఇంటయ్యోకి ట్రైము అయిపోతోంది. శ్రీమన్మహారాణి దాసి సుబ్బులు గారు దయచేయలేదంటే ఆగరు అక్కడ ఇంటయ్యోకి చేసే పెద్దలు. అవునుగాని ఇవాళిటికి మాడు రోజులు నాగా. దాన్ని మానిపించేస్తే సరి, కుదురు తుంది.

క్యాల: ఆ దానిమాటెల్లా వున్నా ముందు మనకి కుదురుతుంది. అయిందిగా భాగోతం ఇదివరకు. దాన్ని మానిపిస్తే ఇంకోళ్ళని ఇంటికి ఎక్కనిస్తుందా? స్వంతంగా చేసుకోలేక చావాలి. ఈ పనివాళ్ళతో వేగలేక పోతున్నామమ్మా.

నిట్టల శ్రీరామమూర్తి

"అబ్బ ఆవుచెయ్యి లెక్కగు. మళ్ళీ వచ్చి పోసుకుంటాను" అని నూతిదిగ్గర మొహం తోముకుని యిట్లోకి వెళ్ళేడు ఆనందరావు.

ఆ: అడమిటి కొబ్బరినూనె అయిపోయి నట్టంది. చచ్చారా బాబూ, వాసే పద్మి రంగయ్యకొట్టుకు వెళ్ళి నూనె తీసుకురావే.

ప: ఇవాళ బుధవారం నాన్నా కొట్టుకు నెలవు.

"మై గాడ్" అనుకుంటూ కాసిన్ని నీళ్ళతో జుట్టు తడిచేసుకుని దువ్వెన్నుకోసం అస్వేషణ ప్రారంభించేడు ఆనందరావు.

"అద్దం వెనక అతిజాగ్రత్తగా పెటుకుంటే ఎవరు తీకారే క్యాలమలా" అని కేక వేసేడు ఆనందరావు.

"అబ్బ వస్తున్నా వుండండీ ప్రతి దానికీ గందరగోళించేసి పాశేస్తున్నాను." అంటూ దొడ్డిఅంతా తిప్పి తన్ను కనరత్తు చేయించిన బాబిగాడివొట్టు ఎల్లా అయితేనేం నలవటం చూరిచేసి సున్నిపిండి చేతులు కడుక్కుని యిట్లోకి వచ్చింది క్యాలమల.

"ఈ దువ్వెన్నుముక్క ఎక్కడి తెగల

డిందో సితాస్వేషణను మించిపోతోంది." అంటూ మళ్ళీ ప్రదాయుల వెనకటం ప్రారంభించేడు ఆనందరావు.

బాబిగాడు పెరట్లోకివతాండవం చేసు న్నాడు అమ్మలేని ధీమాచూసుకుని. నీళ్ళ పొయ్యిలోంచి పుల్లులు లాగయ్యటం మొదలెట్టేడు.

"వెళవా, పొయ్యిదగ్గరకు వెళ్ళకు" అని కేక పెట్టూ అలమారు వెనుకుతోంది క్యాలమల.

"అమ్మా పాలు పోయించుకోండమ్మా" అంటూ పాలమ్మి కేక.

"వాస్తున్నాను వుండవే వెళ్ళవండవాని" అంటూ క్యాలమల వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

"ఇదిగోనాన్నా" అంటూ పెట్టె వెనకొ తలమంచి తీసింది పద్మి నవ్వుతూ.

"మొనటనే చెప్పలేకపోయావులే" అని గడుముతూ దువ్వెన్ను లాక్కున్నాడు ఆనందరావు.

"నువ్వు వెతుక్కోగలవో లేవో చూద్దామని నాన్నా" అని నవ్వుతూ చప్పటలు చరుస్తూ 'నాన్న గారు ఫెయిలు అయిపోయి రోయ్' అంటూ పెరట్లోకి వుడాయించింది పద్మి.

ఆ: "ఆహా దాని ఆకారం ఎంత సాంపుగా వుంది. అచ్చం మా తాత బోసే నోరులాగే వుంది."

"బాబిగాడి పనే అది" అంటూ కాడ గిన్నె పాలమ్మివద్దకు తీసుకువెళ్ళింది క్యాలమల.

"వాడు పెరెతే ఫస్టాను డెంటిస్టు అయే టట్టున్నాడు వెళవాని" అంటూ తల దువ్వె పునేందుకు పుష్కమించేడు ఆనందరావు.

"ఏమే బాబ్లిగా నీకు పోస్తున్నావ్."

"అడేంటమ్మా అంత చిక్కగా పోస్తూంటే. కావలిస్తే, బుడ్డి పేసుకు

(56 వేటి చూడండి)

అకాలనెల, బిల్లుల అప్పటికు
కాపీర్ కమిటీ
 మీ ఇళ్ళమీసే సానలలో నాన్వెండి
 యునెటెడ్ కో-సెర్కెట్, బాంబే వీధి, నుజాబాద్, విజయవాడ
 ఆహారములకు
 చక్కెరపదార్థములకు, సుగంధములకు
సాంబలకె
 రెడ్డి, నెల్లూరు, ములగాడ

★ వెధవ గొడవ ★

(25 వ పేజీ తరువాయి)

చూసుకోండి" అని పాలమ్మ దబాయంతు. శ్యామి: "మన మొహంమీదే కుళ్ళాయి దగ్గర చెంబులనిసి ఎల్లా దబాయస్తాం దో చూడండి."

"వాళ్ళంతా అంతే యీ కోజుల్లో. వాళ్ళ దబాయంతులకి మనం మనం బిడ్డలే చాలదు, మనమే లెక్క" అంటూ దువ్వటం పూరిచేసి అద్దంలో మొహం కోసారి తనివితీరా చూసుకుని బట్టలపెట్టే తీసిడు ఆనందరావు.

ఆ: "అనె, ఒకా పంటాచూ లేదే. చాకనీ బట్టలతీసుకెళ్లి యెన్నాకైంది శ్యామలూ?"

"ఇరవైరోజులు వాటింది. అప్పుడే నాలుగుపాద్య కబురు చేసేం. ఇదుగో తెస్తున్నాం అదిగో తెస్తున్నాం అన్నమాటే కాని తేంకే?" అంటూ బాబిగాడి పని పట్టడానికి షెంట్లోకి వెళ్ళింది శ్యామల.

"ఇప్పుడు ఇంటర్యూకి వెళ్ళటం ఎలా షెంట్లోకి వాని. నిన్ను సే తెస్తానన్నాడు కదా అని లాండ్కి వేసకోలేదు" అంటూ పెళ్ళినాటి ట్రోడు పంటాము తీసిడు ఆనందరావు. కోటు ఆముందుకోజే తీసేడు.

చాక్లా. కా ప్రమాసింది. కో. అందిగా మరేం ఫరవాలేదు అనుకున్నాడు. కో. హాణికొరి. పూరికే చెముటు కారిపోతున్నాయి. ఫోను రిజేక్షన్ వేసింది. వెంట్లో బాబిగాడు ఏదాపు లంకించుకున్నాడు. పద్మ 'మేరే దిలియె పుకారే ఆనా' అంటూ ఆనందరావు బూడ్చు తుడవటం మొదలెట్టింది. ఆనంద

రావు (డెస్కు వెనుకని యవతికి పూడి పడేసరికి మంగలివీరడు చేతులు నలుపు కంటూ నవ్వుతో, కిటికీదగ్గర ప్రత్యక్ష మయ్యాడు 'మొన్నటి నవరం షబ్దులు బాబూ' అంటూ.

"ఉండరా బాబూ, ముందు నాపని తువరమయ్యెట్లు వుంది. ఇప్పుడు చిల్లర లేదు మల్లారా" అంటూండగా సే పూర్ణయ్య గాడు చాకటం కుర్చీలో కూర్చోటం జరి గింది.

పూ: ఇదిగో చూడు ఆనందం! కథలేఖ

బల్లవీద పెట్టాను. కేపు రాత్రి సరీగా వంటిగంటా లోమ్మిడి నిమిషాలకి తప్పకుండా రావేం, శ్యామల పిల్లలూ అంతా రావాలి సుమా మర్చిపోయేవుగనక"

"ఓ తప్పకుండాను. అంతకన్నానా" అంటూ 'ఇహ నెలవిప్పించండి' అన్నట్లు నమస్కారం పెట్టేడు ఆనందరావు.

"పిల్లలూ నువ్వు అంతా రావాలి. మళ్ళీ మళ్ళీ పిలవలేదనకోకు" అంటూ కుర్చీలోంచి లేచి,

"శ్యామలమ్మా మీ ఆయనతో చెప్పేను తప్పకుండారా" అని మెట్లు దిగుతూ "ఏమాయ్ ఆనందం అమ్మాయిని పిల్లల్ని తీసుకురా సరీగా రాత్రి వంటిగంటా లోమ్మిడి నిమిషాలకి" అని హెచ్చరిస్తూ వెళ్ళిపోయాడు పూర్ణయ్యగాడు. ఆనందరావు అల్లాశ అన్నట్లు బుర్రవూపి ఓసారి చేతి వాచి చూసుకొని నిధి అటూ ఇటూ పరకా యించి చూసేడు. ఒక్క రిజాకూడా కని పించలేను.

"ఒకే పద్మా రిజావాణ్ణి కేకవేయవో" అన్నాడు.

"పద్మని ఇప్పుడే కాంతం గారి యింటికి పంపించాను కుంకుడు కాయలకోసం" అంది శ్యామల కుంకుడు కాయలు కొట్టే రాయి కోసం వెతుకుతూ.

ఇంతలో ఓ రీజా తను యింటికినే వస్తాంటే చూసి 'అమ్మయ్య' అన్నాడు ఆనందరావు.

"అక్క ఆంగులో మనస్సులున్నారే?"

రీజా ఆనందరావు యింటిదగ్గర ఆగింది. పద్మ కుంకుడు కాయలు తెచ్చూ రిజాని చూసి, "అమ్మ" కింకరం నామయ్య వాణ్ణి వచ్చేతే" అని కేకవేస్తూ ఇంట్లోకి పరు గె తింది.

ఆనందరావు నీరసం గా చిగినవ్వు వర్షి తే చ్చి వెట్టు కున్న ఉత్సాహంతో "ఎంవోయ్ ఎప్పుడు వచ్చేవో" అని పలక రించేడు బావవరదని.

"ఇదిగో వస్తున్నామగా యిక్కే కాక" అంటూ సామాన్లు లోపల వెట్టిస్తున్నాడు కింకరం.

'ఆనందం నామయ్య' అంటూ కింకరం రెండోవాడు ఆనందరావు కాళ్ళ పట్టుకుని వేళ్ళటం మొదలెట్టేడు. ట్రోడీ పాంటు నలిగి పోతున్నందుకు మనస్సులో యమయాతిష పడుతూ వైకి నవ్వు మొహం పెట్టి, జలగలా పట్టుకున్న వాణ్ణి ఓసారి యెత్తుకుని నింపిసేసి "ఎయ్ రిజా వుండు వస్తున్నా" అని చిల్లర కోసం సర్కుతో కున్న పద్మాన్ని కింకరంతో "ఇంటర్యూకి వెళ్ళిన్నా నీ కెల్లలు

లోపలవుంది." అని కింకరం అడగబోయే కుళ్ళెవళ్ళల్ని ఆపుతేసి, రిక్వాయ్ క్కే డు ఆనందరావు. రిక్వాయ్ రెండుబారలు నడిచింవో లేదో "నాన్నా వెన్ను మర్చిపోయావు" అంటూ పద్మవచ్చి వెన్ను యిచ్చింది. ఆనం దరావు ఆలస్య మైండ్ మో అని లైము చూసుకునే సరికి వాచీ ఆగిపోయివుంది.

"పద్మా పీడరు గారింటికి వెళ్ళి లైము చూసిరావో" అన్నాడు. పద్మ పరుగుతో వెళ్ళి వచ్చి "నాన్నా వాళ్ళ గోడగడి యారం ఆగిపోయిందిట" అంది... నిధి మలుపు తిరక్కుండానే రిక్వాయ్ బ్రహ్మాంక మైన శబ్దమతో ఆగిపోయింది.

"లైరుపోయింది నార" అన్నాడు రిక్వాయ్ వాడు.

"అయితే ఈ దుర్మూర్ఖునం చి రిక్వాయ్ అవు" అంటూ లైరైన మొహంతో ఆనందరావు బస్సు స్టాండు కేసి నడక సాగించేడు. అర ఫర్లం పోళ్ళే సరికి బస్సు వచ్చేసింది. ఆపమంటూ పగుగతుకుంటూ వెళ్ళేడు. "ఖాళీ తేను నార, వో బా రైజ్" అన్నాడు కంపోకరు.

టీవీడీ నూటులో కుమిలిపోతున్నాడు ఆనందరావు. లైము వూరి కే ఖ గ్గు అయిపో తోంది దానకర్తకి చేతిలోని ధనంలా. ఇంటర్యూకి లైము అయిపో తోందో ఏమిటో? ఆనందరావుకి లోపల తేల్లూ జైరులూ పాకినట్లుంది. ఎంతకీ బస్సు రాదు. "అమ్మయ్య బస్సు వచ్చింది." అని బస్సు ఎక్కెత్తుతుంటే "నాన్నా" అంటూ పద్మకేక వేసుకుంటూ వస్తోంది. "షెంట్లోకి వాని" అంటూ ఆగిపోయాడు ఆనందరావు.

"ఏమే ఏం కొంస మనిగింది?"

"నామయ్య వాళ్ళూ వచ్చాడు కదూ నాన్నా! అమ్మ రియ్యం అని తీయాలని చెప్పమంది" అంది పద్మ వగచ్చుకుంటూ. "ఆరి ధిగవంతుడా" అని జేబులు తిడుము కున్నాడు. చిల్లర షబ్దులు నూత్రం తగి లాయి. బస్సు వచ్చేస్తోంది. (కేండు పర మయ్య జ్ఞాపకం వచ్చాక).

"పద్మీ పరమయ్య నామయ్య దగ్గరకు వెళ్ళి నేను ఇమ్మన్నా సని చెప్పి పది రూపాయలు తీసుకో" అంటూ బస్సు ఎక్కెక్కాడు.

ఇంటర్యూకి చోలలోకి వెళ్ళే సరికి తివ శేరే పిలస్తున్నాడు. నుడుటి నుంచి, చెంపలనుంచి కాక చెముటని జేబు రునూ లతో నుడు మనిని, లైసరు కొని, (కాపు వెళ్ళతో సరికేసుకుని, ఉత్సేగంతో కొలు కు సే నుం డెలతో, తెచ్చి వెట్టుకున్న ధీమాను నూచించే బలవంతపు చిరు నవ్వుతో ఇంటర్యూకి రూములోపల అడుగుపెట్టాడు ఆనందరావు. ★

నారసింహ లేహ్యము

బంగారంతో చేరినది. మేహము నిక్కాక, నిస్పృతమైన చక్కెర హరించి బలము రక్షిస్తూ కల్పించును. 20 రు. డబ్బీలు, 3-4-0 పోస్టేజీ ఆ 15. ఏ. ఏ. ఏ. అండ్ కో, (అయిర్వేద సమాజం) వెలిదేసి, (హైద్రా) వెల్లూరజిల్లా.